

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. LV. De corruptione naturæ, & efficacia gratiæ diuinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

CAP. LV

De corruptione natura, & efficacia gratia diuina.

Gen. 1. **I**DOMINE Deus meus, qui me creasti ad imaginem & similitudinem tuam, concede mihi hanc gratiam, quam ostendisti tam magnam, & necessariam ad salutem: vt vincam pessimam naturam meam, trahentem ad peccata & in perditionem.

Rom. 7. Sentio enim in carne mea legem peccati, contradicentem legi mentis meæ, & captiuam me ducentem ad obediendum sensualitati in multis: nec possum resistere passionibus eius, nisi assistat tua sanctissima gratia, cordi meo ardentem infusa.

Gen. 8. 2 Opus est gratia tua, & magna gratia: vt vincatur natura, ad malum semper prona ab adolescentia sua. Nam per primum hominem Adam lapsa, & vitiata per peccatum, in omnes homines pœna huius maculæ descendit: vt ipsa natura, quæ benè & recta à te condita fuit, pro vitio iam, & infirmitate corruptæ naturæ ponatur, eò quòd

quòd motus eius sibi relictus, ad malum & inferiora trahat. Nam modica vis, quæ remansit, est tamquam scintilla quædam latens in cinere. Hæc est ipsa ratio naturalis, circumfusa magna caligine, adhuc iudicium habens boni & mali, veri falsiq; distantiam, licet impotens sit adimplere omne quod approbat, nec pleno iam lumine veritatis, nec sanitate affectionum suarum potiatur.

3 Hinc est Deus meus, quòd con- *Rom. 7.*
delector legi tuæ secundum interio-
rem hominem, sciens mandatum
tuum fore bonum, iustum & san-
ctum, arguens etiam omne malum,
& peccatum fugiendum. Carne au-
tem seruo legi peccati, dum magis
sensualitati obedio, quàm rationi.
Hinc est, quòd velle bonum mihi ad-
iacet, perficere autem non inuenio.
Hinc sæpè multa bona propono, sed
quia gratia deest ad adiuuandum in-
firmitatem meam, ex leui resistantia
resilio & deficio. Hinc accidit, quòd
viam perfectionis agnosco, & quali-
ter agere debeam, clarè fatis video:
sed propriæ corruptionis pondere
pressus,

pressus, ad perfectiora non assurgo.

4 O quàm maximè est mihi necessaria, Domine, tua gratia, ad inchoandum bonum, ad proficiendum, & *Ioan. 15.* ad perficiendum. Nam sine ea nihil possum facere: omnia autem possum in te, confortante me gratia. O verè cælestis gratia, sine qua nulla sunt propria merita, nulla quoque dona naturæ ponderanda! Nihil artes, nihil diuitiæ, nihil pulchritudo vel fortitudo: nihil ingenium vel eloquentia, valent apud te Domine sine gratia. Nam dona naturæ, bonis & malis sunt communia: electorum autem proprium donum est gratia siue dilectio, qua insigniti, digni habentur vita æterna. Tantum eminet hæc gratia, vt nec donum prophetiæ, nec signorum operatio, nec quantalibet alta speculatio, aliquid æstimetur sine ea. Sed neque fides, neque spes, neque aliæ virtutes, tibi acceptæ sunt sine charitate & gratia. *1. Cor. 13.*

5 O beatissima gratia, quæ pauperem spiritu, virtutibus diuitem facis: & diuitem multis bonis, humilem corde reddis. Veni descende ad me,
reple

reple me manè consolatione tua, ne deficiat præ lassitudine & ariditate mentis anima mea. Obsecro Domine, vt inueniam gratiam in oculis tuis: sufficit enim mihi gratia tua, ceteris non obtentis, quæ desiderat natura. Si fuero tentatus & vexatus tribulationibus multis, non timebo mala, dum mecum fuerit gratia tua. Ipsa fortitudo mea, ipsa consilium confert & auxilium. Cunctis hostibus potentior est, & sapientior vniuersis sapientibus. *Ps. 22.*

6 Magistra est veritatis, doctrix disciplinæ, lumen cordis, solamen presuræ, fugatrix tristitiæ, ablatrix timoris, nutrix deuotionis, productrix lacrymarum. Quid sum sine ea, nisi aridum lignum, & stips inutilis ad eiciendum? Tua ergo me Domine gratia semper præueniat, & sequatur, ac bonis operibus iugiter præstet esse intentum, per Iesum Christum filium tuum. Amen.